

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 52763-10-15 חזד נ' לאלו

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר צבן

התובע בנימין ליונל חזד

נגד

הנתבע ג'ק לאלו

בא-כוח התובע: עו"ד דוד פאל
בא-כוח הנתבע: עו"ד ברונו בלגס

פסק דין

1 בכתב ההגנה שהגיש הנתבע העלה הוא מספר טענות מקדמיות המצדיקות לטענתו, את דחיית התביעה
2 על הסף ובהן טענת מעשה בית-דין החוסם את התביעה הנדונה, טענת התיישנות וטענת חוסר תום-
3 לב בהגשת התביעה.

4
5 לאחר שהתובע הגיש את תגובתו לטענות הסף האמורות והנתבע השיב להן, ניתן פסק-דין הדוחה את
6 התביעה בשל מעשה בית-דין החוסם את התביעה וכן מחמת התיישנותה.

עיקרי העובדות, עיקרי ההליכים ועיקרי טענות הצדדים

7
8
9
10 2. כתב התביעה הוגש ביום 26.10.2015. עיקרי העובדות הנטענות בו הן, כי התובע, שהיה בעליה
11 של חברת GT2I בע"מ (להלן – החברה), ביקש להרחיב את פעילותה ולשם כך יזם מיזם בתחום
12 הטלמרקטינג בשוק הצרפתי. לשם קידום המיזם האמור, התקשר התובע עם הנתבע בהסכם אשר
13 נחתם ביום 19.4.2007 ואשר על-פיו הנתבע השקיע במיזם סך 1,000,000 ₪ וכן התחייב להשקיע
14 מזמנו, כפי שהוסכם (להלן – ההסכם הראשון) (ההסכם בצרפתית) – נספח א' של כתב התביעה)).

15
16 על-פי טענת התובע, הוסכם בין הצדדים כי לשם הפעלת המיזם, יפתח הנתבע חשבון בנק בבנק בצרפת.
17 חשבון זה לא נפתח וזאת לטענת התובע, חרף הבטחות חוזרות מצד הנתבע, אשר לטענתו התבררו
18 בדיעבד כהבטחות שווא אשר הנתבע לא יכול היה לקיימן. כך או אחרת, אין מחלוקת על כך שהקשרים
19 העסקיים בין הצדדים כשלו ועלו על שרטון וכי בסופו של דבר נחתם בין הצדדים הסכם נוסף ביום
20 11.7.2007, שמתרתו "הסכם העברת מניות החברה GT2I", אשר כונה בכתב התביעה, "הסכם
21 הפרידה" (להלן – ההסכם השני) (שם, נספח ב')).

22
23 טענות התובע הן, כי בשל אי פתיחת חשבון הבנק בצרפת ולנוכח התנהלות הנתבע, הוא נאלץ לחסל
24 את המיזם ולפטר את עובדיו וכי נגרמו לו נזקים רבים שאותם אמד בסך 500,000 ₪. נזקים אלו נבעו,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 52763-10-15 חזד נ' לאלו

- 1 לטענתו, הן בשל חובות שנוצרו לו הן לנוכח סכסוך משפחתי, לרבות סכסוך עם אשתו אשר בעטיו
2 נאלץ לעזוב את ביתו ולגור בבית הכנסת וכן פגיעה בשמו הטוב. כל זאת לטענתו אירע, "מסוף שנת
3 2007 עד סוף שנת 2008", מבלי לציין מועד מדויק.
4
- 5 3. מאז הוגש כתב התביעה ועד הגשת כתב ההגנה ביום 19.2.2017 חלף זמן רב, לנוכח הליכים
6 שניהל התובע בעניין המצאת כתב התביעה אל מחוץ לתחום השיפוט ולנוכח בקשות ארכה שהוגשו
7 מטעם הנתבע בעניין מועד הגשת כתב ההגנה.
8
- 9 מכל מקום, במסגרת כתב ההגנה טען הנתבע כאמור, כי נושא התביעה נדון במסגרת תביעה קודמת
10 שהגיש (הנתבע) נגד התובע ועוד שני נתבעים (אשתו של התובע, הגב' קרול חזד ונגד החברה) אל בית
11 משפט השלום באשדוד (ת"א 183/08, להלן – התביעה הקודמת), אשר בעניינה ניתן פסק-דין ביום
12 3.2.2013 (כבוד סגן הנשיא גיל דניאל), שעל-פיו חויבו שלושת הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לנתבע סך
13 974,000 ₪ וכן סך 227,916 ₪ עבור שכר-טרחת עורך-דין והוצאות משפט. כן חויבה החברה בתשלום
14 נוסף בסך 1,000,000 ₪ ועוד סך 234,000 ₪ עבור שכר-טרחת עורך-דין והוצאות משפט. טענות הקיצוץ
15 שטענו הנתבעים באותה תביעה, שעמם כאמור נמנה התובע בתביעה הנדונה, נדחו.
16
- 17 הנתבע טען אפוא, כי השאלות אשר עולות במסגרת התביעה הנדונה נדונו לגופן במסגרת התביעה
18 הקודמת וכי פסק הדין שניתן בעניינה חוסם את התביעה הנדונה ומקים מעשה בית-דין, הן מסוג
19 השתק עילה הן מסוג השתק פלוגתה.
20
- 21 כן טען הנתבע, כי התביעה הנדונה התיישנה עוד בטרם הוגשה. שכן, גם לפי הנטען בכתב התביעה, כל
22 טענות הנתבע בעניין הקריסה הכלכלית קשורות בעובדות אשר אירעו סמוך למועד חתימת החסכם
23 השני. אמנם בכתב התביעה הנדון טען התובע באופן כללי, כי הנוקים נגרמו במהלך השנים 2007 ו-
24 2008 מבלי לציין מועד מדויק, אך במסגרת תביעתו הקודמת טען במפורש, כי היה זה בין חודש דצמבר
25 2007 לחודש אפריל 2008 (פסקה 52 של תצהיר העדות הראשית מטעם התובע בתביעה הקודמת –
26 נספח ב' של כתב ההגנה). בנסיבות אלו התביעה אשר הוגשה למעלה משבע שנים לאחר מועד זה,
27 התיישנה עוד בטרם הוגשה.
28
- 29 בנוסף טען הנתבע, כי התובע נוהג בחוסר תום-לב בהעלימו מבית המשפט את הליכי פשיטת הרגל
30 המתנהלים בעניינו בתיק פשי"ר (מחוזי ירושלים) 36103-08-16, אשר במסגרתו ניתן צו כינוס נכסים
31 לנוכח חובותיו בתיקי הוצאה לפועל, העומדים על סך כשני מיליון וחצי שקלים.
32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 52763-10-15 חזד נ' לאלו

4. הליכי המהוו"ת לא הובילו להסכמה, ולפיכך ביום 28.5.2017 הועברה התובענה להמשך שמיעתה לפניי. בהתאם להחלטה ממועד זה התבקש התובע להגיש את תגובתו לטענות הסף שהעלה הנתבע במסגרת כתב ההגנה. תגובת התובע הוגשה ביום 6.7.2017 ותשובת הנתבע הוגשה היום.
5. התובע טען, כי נושא התביעה הקודמת היה שאלת מימושה של ערבות אישית ואילו במסגרת התביעה הנדונה נתבעים סעדים שונים לנוכח מערכת היחסים העסקית שהייתה בין הצדדים. בעניין טענת ההתיישנות, הרחיב הנתבע את התקופה אשר במהלכה נוצרו הנוקים שבעטיים הוגשה התביעה וטען לראשונה, כי נזקים אלו נגרמו "עד תחילת שנת 2009 בערך" (כך בעוד שבמסגרת כתב התביעה טען כי היה זה בשנים 2007 ו-2008). כן טען, כי מדובר בנוקים אשר התגלו במועד מאוחר יותר.
6. בתשובת הנתבע חזר הוא על עיקרי טענותיו ואף טען כי אין מקום לטענות לשון הרע שטען הנתבע, אשר כלל לא פורטו במסגרת כתבי טענותיו. בנוסף לכך שב וטען כי כל טענות התובע נדונו במסגרת טענות הקיוויו שטען במסגרת התביעה הקודמת.

דיון והכרעה

7. נקדים ונאמר כי הכרעה בטענות סף ובכללן בטענת מעשה בית-דין ובטענת התיישנות, בדרך כלל אינה מחייבת שמיעת ראיות. הכלל באשר לבחינת העובדות העומדות בבסיס טענות סף הוא כי הן מוכרעות על סמך העובדות אשר נטענו בכתב התביעה. לפיכך בדרך כלל, לא נדרשות ראיות נוספות לשם בחינת טענות הסף. כך נקבע לעניין זה בין השאר, בע"א 9413/03 אלסקוונה נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים פ"ד סב(4) 525 (2008), (כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בפסקה 16). כאמור שם, הטעם לכך שלא נדרשת שמיעת ראיות לבידור טענות סף אשר מתבררות על יסוד הנטען בכתב התביעה, נובע בעיקר מכך שהתובע, המנסח את כתב התביעה, הוא זה אשר יוצר את התשתית העובדתית לגיבוש התביעה והדבר נתון בידיו ובאחריותו (שם, פסקה 18).
- בדומה נקבע, כי אם הכרעה בטענת הסף עשויה לסיים את בירור התביעה, אף אין הצדקה לקיים בירור עובדתי מקיף בעניין התביעה לגופה, אלא יש להכריע תחילה בטענת הסף כטענה מקדמית ובכך לחסוך הן מהצדדים הן מבית המשפט משאבים ניכרים. כך בין השאר נקבע לעניין טענת ההתיישנות בעניין ע"א 2919/07 מדינת ישראל – הוועדה לאנרגיה אטומית נ' גיא-ליפל פ"ד ס"ד(2) 82 (2010) (כבוד השופט י' עמית, פסקה 26): "איני מקבל טענת המשיבים כי יש לדחות את הדיון בטענת ההתיישנות ולשלב דיון בתיק גופו. מקום בו החכרעה בטענת הסף של ההתיישנות עשויה להביא לסיום ההתדיינות בתביעה, ובכך לחסוך מהצדדים ומבית המשפט משאבים ניכרים, שומא על בית המשפט לדון בשאלת ההתיישנות כטענה מקדמית (ע"א 455/06 חלקה 21 בגוש 6539 בע"מ נ' עירית הרצליה (11.6.09), סעיף 2 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה)".

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 52763-10-15 חדד נ' לאלו

- 1
2 לנוכח האמור ולאחר עיון בכתבי הטענות ובנספחיהם, נראה כי אמנם לא נדרשת שמיעת ראיות לשם
3 הכרעה בטענות הסף.
4
5 8. טענות התובע במסגרת התביעה הקודמת נדונו במסגרת טענות הקיזוז שהעלה במסגרתה
6 וכאמור, נדחו. פירוט טענות הקיזוז הובא בתצהירו של התובע, אשר הוגש במסגרת התביעה הקודמת,
7 וממנו עולה, כי כל טענות הקיזוז נטענו במסגרת פסקאות 46-52. טענות אלו זהות בתוכן ובניסוחן
8 לטענות התובע בכתב התביעה שהגיש במסגרת התביעה הנדונה. כאמור שם, התובע טען כי הנתבע
9 התנהג תוך הטעיית התובע, במרמה ובחוסר תום לב וכי התנהלותו הסבה לתובע נזקים כבדים אשר
10 גרמו לקריסה כלכלית, לפגיעה במוניטין של התובע ולהידרדרות מצבו הכלכלי. כן טען, כי הדבר הוביל
11 למשבר משפחתי בינו לבין רעייתו, לדיכאון ולפרידה זמנית בין השניים. כן טען, כי בתקופה שבין
12 חודש דצמבר 2007 ועד חודש אפריל 2008 נותר חסר כל עד כי נאלץ להתגורר בבית המדרש או בבית
13 הכנסת ולחתקיים מצדקה.
14
15 טענות אלו זהות לכל טענות התובע בדבר נזקיו במסגרת כתב התביעה בתובענה הנדונה.
16
17 כפי שכבר נאמר, במסגרת פסק הדין בתביעה הקודמת נדחו כל הטענות האמורות במסגרת דחיית
18 טענות הקיזוז שטען התובע.
19
20 לנוכח האמור וכפי שיובהר עתה בקצרה, יש לדחות את התובענה הנדונה מחמת מעשה בית-דין.
21
22 9. הכלל בדבר מעשה בית-דין כולל הן את הכלל שעניינו השתק עילה, הן את הכלל שעניינו
23 השתק פלוגתה. השתק עילה חל במקום שבו בית המשפט המוסמך דן בתביעה לגופה והכריע בה.
24 במקרה זה לא יזדקק בית משפט לתביעה נוספת בין אותם בעלי-דין או חליפיהם, אם התביעה
25 מבוססת על אותה עילה (ע"א 246/66 קלוזנר נ' שמעוני, פ"ד כ"ב(2) 561, 583 (1968), כבוד הנשיא
26 אגרנט; נינה זלצמן מעשה בית דין בהליך האזרחי (הוצאת רמות, 1998) 3-4 (להלן – זלצמן); רע"א
27 6830/00 ברנוביץ נ' תאומים, פ"ד נו(5) 691 (2003), כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, פסקה 12 (להלן –
28 עניין ברנוביץ); ע"א 735/07 צמרות חברה לבניין נ' בנק מזרחי טפחות (5.1.2011), כבוד השופטת א'
29 פרוקצ'יה, פסקאות 24-26 (להלן – עניין צמרות)).
30
31 הכלל בדבר השתק עילה נועד למנוע הטרדות בעל הדין שכנגד על דרך של אילוצו להתדיין בעניין שכבר
32 נדון והוכרע. כן נועד כלל זה למנוע העמסת יתר על בתי המשפט בדיונים כפולים ומיותרים ואף נועד
33 למנוע הכרעות סותרות. לפיכך, אם מדובר בעילה שכבר נדונה, היא לא תתברר פעם נוספת (ראו בין

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 52763-10-15 חזד נ' לאלו

1 השאר, עניין צמרות, שם; עניין ברנביץ, שם; ע"א 2035/03 לב יסמין בע"מ נ' ת.ג.י. בע"מ (14.6.2004)
2 (כבוד השופט (כתוארו אז), א' גרוניס, בפסקה 6).

3
4 לעניין השתק עילה, נבחנת שאלת זהות העילה בדרך מרחיבה (ע"א 8/83 גורדון נ' מונאש - מושב
5 עובדים, פ"ד לח(4) 797 (1985), כבוד השופט ד' לוי, עמ' 801-802 (להלן - עניין גורדון); ע"א 3097/02
6 מלמד נ' קופת חולים של ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י (2004), כבוד השופט א' ריבלין, פסקה
7 8). הכלל הוא, כי "אין לדקדק במרכיבים משניים, ויש לראות את העיקר - את התשתית הבסיסית
8 של העילה" (עניין גורדון, עמ' 801-802), לרבות "כל טענה אפשרית הקשורה קשר ענייני הדוק בעילה,
9 אפילו לא הועלתה בפועל על ידי התובע" (עניין צמרות, פסקה 24. ראו גם: עניין גורדון, בעמ' 801;
10 זלצמן, בעמ' 31).

11
12 10. בענייננו, כפי שכבר נאמר, בחינת טענות הקיזוז שטען התובע במסגרת התביעה הקודמת
13 מעלה כי עילת התביעה שעמדה ביסוד טענות הקיזוז נדונה והוכרעה לגופה במסגרת התביעה
14 הקודמת. אפילו הייתה טענה אשר התובע לא טען במפורש במסגרת התביעה הקודמת, הרי שאין בכך
15 כדי להעלות או להוריד. שכן המבחן לזהות העילות המקימ מעשה בית-דין הוא כאמור רחב. הכלל
16 הוא, כי "אין לדקדק במרכיבים משניים, ויש לראות את העיקר - את התשתית הבסיסית של העילה"
17 (גורדון, בעמ' 801-802). כפי שנאמר בעניין צמרות (פסקה 24):

18
19 "התשתית הבסיסית של העילה תילמד מכתבי הטענות של הצדדים, ומהמערכת
20 העובדתית הכוללת ששמשה יסוד להליך ולפסק הדין. בגדר 'עילת התביעה' תיכלל
21 גם כל טענה אפשרית הקשורה קשר ענייני הדוק בעילה, אפילו לא הועלתה בפועל על
22 ידי התובע; כלל 'השתק העילה' ימנע מתובע בהליך מאוחר מלהעלות טענות או
23 לבקש טעדים שהוא יכול היה להעלותם ולבקשם במסגרת עילת התביעה בהליך
24 הראשון אך לא עשה כן (עניין מונאש, בעמ' 801; זלצמן, בעמ' 31)".

25
26 מכאן אפוא, אפילו נמצאה טענה מסוימת אשר נטענה רק עתה ואשר התובע לא העלה אותה במסגרת
27 טענות הקיזוז שהעלה בתביעה הקודמת, אין בכך כדי לשנות מן העובדה שהתביעה הקודמת חוסמת
28 את התביעה הנדונה בשל השתק עילה. שכן כאמור, "בגדר 'עילת התביעה' תיכלל גם כל טענה אפשרית
29 הקשורה קשר ענייני הדוק בעילה, אפילו לא הועלתה בפועל על ידי התובע" (עניין צמרות, שם).

30
31 כך גם נקבע כאמור, כי "התשתית הבסיסית של העילה תילמד מכתבי הטענות של הצדדים,
32 ומהמערכת העובדתית הכוללת ששמשה יסוד להליך ולפסק הדין" (שם). לפיכך בחינת כתבי הטענות
33 ובענייננו, פירוט טענת הקיזוז במסגרת תצהירו של התובע בתביעה הקודמת, מעלים כי אמנם כל
34 הטענות אשר נטענו במסגרת התביעה הנדונה כבר נטענו ונדחו במסגרת התביעה הקודמת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 52763-10-15 חדד נ' לאלו

1
2 11. לנוכח האמור, המסקנה היא כי פסק הדין שניתן בתביעה הקודמת הקים מעשה בית-דין
3 החוסם את התביעה הנדונה ולפיכך יש לדחותה על הסף.
4
5 12. למעלה מן הדרוש נוסף, כי כאמור, כל הטענות הנטענות עתה נטענו במסגרת התביעה
6 הקודמת ובמסגרתן נטען כי העובדות המקימות את עילת התביעה הותרשו עד חודש אפריל 2008.
7 אמנם במסגרת התביעה הנדונה נאמר כי היה זה "מסוף שנת 2007 ועד סוף שנת 2008" ובמסגרת
8 תגובתו האחרונה ביקש התובע לטעון כי היה זה עד שנת 2009, אך אפילו התבררה התביעה הנדונה,
9 ספק אם ניסיון זה להרחבת התקופה היה מצליח. יש להניח כי לנוכח תצהירו הקודם של התובע אשר
10 הוגש במסגרת התביעה הקודמת, היה הוא מתקשה לטעון כי עילות התביעה אמנם קמו ונוצרו "עד
11 סוף שנת 2008" ולא עד חודש אפריל באותה שנה.

12
13 בנסיבות אלו שבהן נראה כי המועד שבו נולדה עילת התביעה היה למעלה משבע שנים בטרם הוגשה
14 התביעה הנדונה (סעיפים 5 ו-6 בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958), דומה כי יש לדחות את התביעה גם
15 מחמת התיישנותה.

16
17 סיכום ותוצאה

18
19 13. מכל הטעמים האמורים, התביעה נדחית על הסף וזאת בין מחמת מעשה בית-דין החוסם את
20 התביעה ובין מחמת התיישנותה.
21
22 לפנים משורת הדין ומתוך התחשבות במצבו הכלכלי של התובע כפי שהוא משתקף מכתבי הטענות,
23 אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

24
25
26 ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, בהיעדר הצדדים.

27
28
29 תמר בר-אשר צבן, שופטת